WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

13 JANUARI 1951 — Nr 14
1ste JAAR — 20 BLZ.
* *

Mickey magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

ANTWOORD OP JE BRIEF

Van Paul DE CRAENE (Gent) ontving ik een « handelsbrief » : op de machine geschreven en met de hand ondertekend ! Goed zo !...

Op de vraag van Willy HALLYN (Deurne) — wie de rijkste man ter wereld is — kan ik moeilijk antwoorden. Ik heb wel eens horen zeggen : « De rijkste man is hij die een gerust geweten en een goede gezondheid bezit ! ». *En dat is wel zo, il spreek bij ondervinding. (Hum !)*

Lezer J. BORMANS (Hechtel) zond mij de oplossing van het kruiswoordraadsel Nr 5. — Hoef je niet te doen, vriend, indien het geen prijsvraag geldt. Eerlang pakt « MICKEY-MAGAZINE » met een wedstrijd uit, hoor ! Hou je taai ! Tenslotte een groot « dankezeer » aan A. MARIEN (Borgerhout). Dat noem ik een fraaie brief ! Ik neem nota van de suggesties !

Nu kunnen jullie 't geloven of niet — maar ik sta er voor in ! — er werden mij na 't verschijnen van Nr 5 duizenden en nog duizenden brieven gericht, meestal met de bonnetjes. Het postbeheer belde mij op met deze woorden : « Mickey, ouwe maat, kom de brieven gerust met een auto weghalen, er zijn er wel 15.000 !... » Dat was voorzien, jawel, maar dat betekent nu ook bergen werk te verzetten! Geduld dus!... Ik span me voor de wagen !...

MICKEY.

Adres : 47, Hopstraat, Brussel.

Mickey roept op...

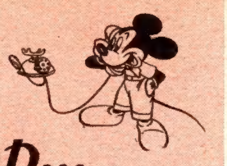

Hallo, hallo, kereltjes en kerlinnetjes, hier ben ik dan weer ! Donald zei me van morgen — en nog wel heel raak : « Mickey, heb je 't ook opgemerkt, dat het jaar amper zes dagen oud is en dat wij al drie koningen te vieren hebben ? » Hij bedoelde natuurlijk Driekoningendag *en of ik 't snapte ! Dus pakte hij zich gauw weg : dat doet hij steeds, wanneer hij geen succes heeft waar hij wou beetnemen !*

Nu, over Driekoningen. *Die drie koningen waren eigenlijk geen koningen. Het waren personen van de voornaamste rangklasse van hun land. Mattheus — en die zal 't wel weten — vertelt ons dat het* Wijzen uit het Oosten *waren (II, 1-12), heel waarschijnlijk uit Mesopotamië. Door een verkeerd begrip van de Psalm LXXI-10 maakte de volksmond er koningen van.*

Hoe ze heetten?... Kaspar, Melchior, Balthasar. Oosterse namen die door ons werden overgenomen als doopnamen. Jullie weten dat de Wijzen de Messias, de Verlosser, zochten. Nu moeten je niet denken dat die Oosterlingen Hem vonden in de stal van Bethlehem, enkele dagen na de geboorte. O, nee!... Pas meer dan een jaar na de geboorte vonden ze de Messias, in een echt huisje, niet in Bethlehem, denkelijk wel in Nazareth.

Ze hadden een volle jaar gezocht en Herodes begon de tijd lang te vinden. De Wijzen keerden niet bij Herodes terug en... deze beval toen de Kindermoord : alle kindertjes onder de twee jaar liet hij doden. Dat bewijst beslist dat het Kerstkindeke toen al verjaard was. De Kerk herdenkt trouwens die kindermoord tussen Kerstmis en Driekoningen !

Ziezo, nu weten jullie alweer iets meer. En ik wens dat jullie steeds je verstand gebruikt als de drie wijze « koningen »... Roer recht, schippertjes !... Taai ! Ik haak op !

Mickey

DE MICKEY-CLUB

Jullie hebben jullie **lidkaart** tenslotte ontvangen. Ik bedank jullie voor je goed geduld ! Aan de leden die het **geschenk-album** met het **club-kenteken** (plakbrief) nog niet ontvingen, vraag ik nog verder wat geduld te oefenen ! Jullie weten misschien niet dat er reeds bij de 15.000 leden zijn. Dat is geen peulschilletje, hoor !

Hebben jullie de lidkaart goed gelezen ? Ik bedoel de « grondregels » ? Daar is ook spraak van de Mickey-groet : vier vingers aan de linker schouder en de duim in de palm. Waarom die duim nu juist verdwijnt ?... Wel, luister...

Wie de Walt Disney-figuren goed bekijkt zal merken dat Pluto, Donald, Dingo en al de vriendjes uit mijn huis — ikzelf daarin inkluis — maar **vier** vingers vertonen, **nooit vijf !** Dat is een vondst geweest van Walt Disney die ons niet maakte als andere dieren !

Nu herinner ik er nog aan, voor de nieuwe lezers, dat men te allen tijde lid kan worden van de club. **Vijf** bonnetjes (verschillend genummerd) van blz. 19 inzenden. De lidkaart wordt **gratis** verstrekt.

Over de **luxe-borstspeld** (iets enigs !) spreek ik een volgende maal.

Adres voor de club : MICKEY, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

DE VROLIJKE DIERGAARDE

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

		3 m.	6 m.	1 jaar
België	.....fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo	fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland	fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, Postbus 826, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

Sombere wraakneming

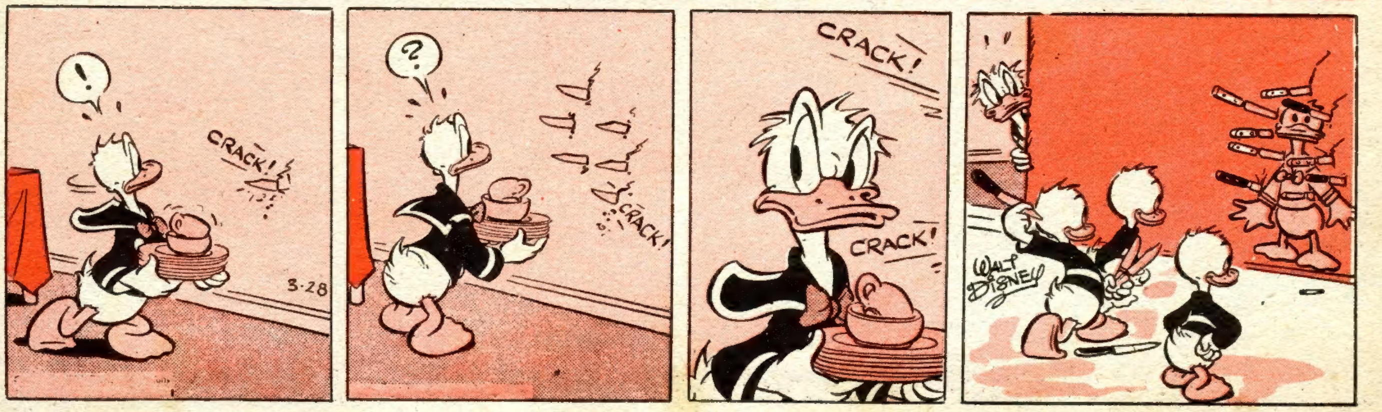

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey, Donald en Pluto zijn de gevangenen van geheimzinnige schurken die de Eiffeltoren willen doen springen. Mickey tracht te vluchten...

IN HET VOLGEND NUMMER : DE OVERWINNING SLAAT OM...

De Gouden Ring

DOOR ZANDER KLERKX

De strijd tussen het wespenleger en de draak Bolloe was verschrikkelijk !... De wespen — aangewakkerd door hun koningin — plantten de draak over geheel het lichaam hun gevreesde angels diep in de huid, tussen de schubben door. Bolloe spuwde vuur en vlam : een afwisseling van oranje en blauwe vuurtongen.

Toen Bolloe dood was, keerde de koninginnewesp bij Johan terug.

— Mijn taak is hier volbracht, zei het gevleugelde insect. Mijn volk zal onze doden en gekwetsten van het slagveld wegbrengen. Nooit in ons leven hebben wij zo'n strijd gestreden. Ik vraag geen dank voor mezelf, alleen maar voor mijn dappere soldaten.

— Ik ben geen ondankbare, sprak Johan zeer ontroerd. Hoe kan ik jullie helpen ?

— Als je weer een mensenkind zult zijn, zeg je rasgenoten dan dat wij vaak prikken, omdat wij ons ook vaak bedreigd voelen.

— Ik zal de boodschap aan al de jongetjes en meisjes van de hele wereld overbrengen ! beloofde Johan Veldmuis.

— Dat is goed ! sprak de wesp. Voor jou begint nu gauw een ander leventje... Daarbinnen, in de nierstenen bol, schittert de Gouden Ring van de fee Bella. Hij ligt er voor het grijpen... Veel geluk, Johan... Wij vertrekken nu... Vaarwel !...

Toen de wespen vertrokken waren trad Johan Veldmuis in de nierstenen bol. Ja, daar schitterde de Gouden Ring van de fee Bella ! Hij greep het sieraad, stak het in zijn beurs en sprak de woorden : « Ik wil onzichtbaar worden ». Op hetzelfde ogenblik voelde hij hoe hij pluimlicht werd en op de adem van de wind kon rusten. Het was ook tijd, want plots sprong de sfeer stuk, de berg barstte open en werd als een hapje in de schoot van de aarde opgenomen.

Nu ging de reis van Johan Veldmuis door het luchtruim. Niemand zag hem. Vóór het einde van de tiende dag bereikte hij de plaats waar dwerg Mikoe hem vaarwel gezegd had. Toen hij op de grond was neergekomen, zei hij : « Ik worde nu zichtbaar ! »

Weldra verscheen de dwerg, vergezeld van een legertje wezeltjes en eekhoorntjes.

— Gefeliciteerd ! riep de dwerg Johan van verre toe.

— Ik ben echter nog een veldmuis, merkte Johan op. Hier is de Gouden Ring.

— Prachtig ! Nu moet je terug naar het rijk van Terra om hem de glimwortel te ontroven waarin geheel zijn macht schuilt. Dank zij de ring die je onzichtbaar maakt, zal het een spelletje worden. Wij wachten hier wel zolang op je, hoor !

Johan Veldmuis werd opnieuw onzichtbaar.

Hij verdween in het rijk van Terra en merkte dat het aantal wachtspinnen verdubbeld was sedert zijn ontsnapping. Natuurlijk konden zij hem dit keer niet zien.

Johan Veldmuis betrad de troonzaal en liep van daar uit naar de slaapkamer van de onderaardse koning Terra. Hij kroop door het sleutelgat van de zware bronzen deur en ontdekte de tovergod op zijn bed. Rronk !... Rronk !... De wrede onderaardse meester sliep !

Johan nam de glimwortel op de borst van de tovergod. Even dacht hij eraan zijn zusje Sefa te verlossen, maar hij wist niet of dat strookte met het plan van dwerg Mikoe.

Johan en Sefa werden door Tovervorst Terra omgetoverd tot respectievelijk een veldmuis en een mol, maar Johan ontsnapt en Dwerg Mikoe verklapt hoe en waar hij de Gouden Ring van fee Bella kan wegnemen. Johan is op weg naar de berg waar de draak Bolloe de ring bewaakt.

Hij klom dus naar de aardoppervlakte en bezorgde Mikoe de glimwortel. Mikoe raakte Johan Veldmuis met de wortel aan en... deze werd opnieuw een mensenkind.

Vervolgens gaf Mikoe de beurs met haar inhoud aan een wezeltje en sloeg de aarde met de glimwortel... Krak !... De aardkorst barstte open en duizende molletjes, spitsmuizen en veldmuisjes spoedden zich uit de kloof.

Dwerg Mikoe gaf ze alle een tikje met de glimwortel en... daar stonden ineens zovele jongetjes en meisjes als de plaats bomen telde.

— Johan ! riep plots een kristallen meisjesstemmetje.

— Sefa !...

Johan had zijn zusje herkend ! Ze was er dus wel degelijk bij !... Ze omhelsden elkaar als nooit voordien, want ze waren over van vreugde.

Toen verscheen plots ook tovergod Terra, met gebogen hoofd, bevend over geheel het lichaam.

— Terra, sprak dwerg Mikoe, je rijk stond of viel met het bezit of het verlies van je toverwortel. Die toverwortel bezit ik nu ! Voortaan zal het woud geen slechte machten meer bezitten.

Nu verscheen de fee Bella in een groot stralenlicht en sprak :

— Terra, met de ring die Johan zo krijgshaftig op de draak Bolloe veroverd heeft, zal ik je in een oude eik omtoveren. Dat zal je verdiende straf wezen.

Het ogenblik daarop telde het woud een boom meer. Johan en Sefa bedankten Mikoe en de fee Bella en keerden naar huis. O, wat waren hun ouders blij toen ze hun twee lievelingen terugzagen.

En Johan en Sefa groeiden nu op in wijsheid en verstand... Hun beider leuze was : « **Gehoorzaam en volhardend zijn !...** » En ze werden twee flinke mensen in het leven !

EINDE

Mickey en de draak

Mickey droomt dat de koning de hand van zijn dochter heeft beloofd aan wie de draak overwint. Hij vertrekt en verrast het gedrocht op het ogenblik van het ontbijt.

VOLGENDE WEEK KOMT : BELONING EN VERRAAD

DINGO en AAGJE

Dingo bezit een tamme leeuwin, Aagje, en weigert er van te scheiden, hoewel ze hem heel wat last bezorgt.

VERWACHT VOOR Nr 15 : NIET TE GAUW ONDERTEKENEN !

Donald
en zijn gemakzucht
R-RING
R-R
RING
14.
D-19
WALT DISNEY

DIRK MARTENS

vader der boekdrukkunst

HET was omstreeks 1450 dat Dirk Martens in de goede stede Aalst geboren werd. Zijn ouders waren welstellende lieden en Dirk werd voor onderwijs en opvoeding toevertrouwd aan het toentertijd vermaarde klooster der Wilhelmieten, waar hij Latijn en Grieks te verteren kreeg.

Toen Dirk de leeftijd van 20 jaar had bereikt, rees voor hem de vraag : *Quo vadis ?* (Waar naartoe ?)

Italië was in die tijd het land dat het meeste vreemdelingen lokte en... Dirk besloot naar Venetië af te reizen, alwaar hij een Haarlems drukker, Laurentius Coster, ontmoette, waarmede hij gauw bevriend was.

Dirk Martens — de Aalstenaars noemen hem « De Zwarte Man » vanwege zijn bronzen standbeeld dat zwart uitgeslagen is door de regen en de wind — keerde in 1473 naar zijn geboortegrond terug. Hij beijverde zich nu om beweegbare metalen letters te gieten, slaagde daarin en gaf heel spoedig zijn eerste boeken uit, waardoor hij mag beschouwd worden, zoniet als de « Vader der Boekdrukkunst », dan toch als de bizonderste figuur ervan.

Nadat hij in 1493 te Antwerpen een drukkerijtje had uitgebaat, vestigde hij zich te Leuven. Dit gebeurde in 1512. Hij drukte in deze stad de leerboeken van de Rechtsfaculteit, een bezigheid waaraan hij zich met hart en ziel schonk. Geen wonder dat zijn vermaarde tijdgenoten, Erasmus en Thomas Morus, bij hem aanklopten om hem hun werken toe te vertrouwen.

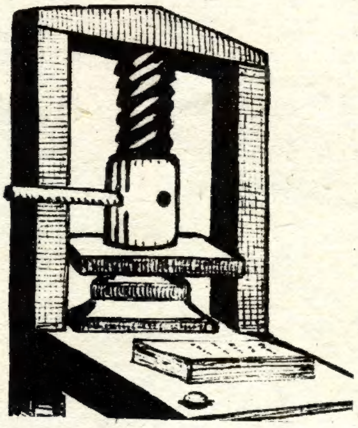

Dirk Martens was niet alleen een meester-drukker, maar ook een groot taalkundige. Hij sprak vlot zes talen, wat buitengewoon was voor die tijd. Zijn laatste werk gaf hij uit in 1529, op 80-jarige ouderdom! Veel had de boekdrukkunst hem aan rijkdom niet geschonken. Waar hij alleen om de kunst zelf geleefd had, stierf hij arm als Job, in 1534, en wel in het klooster waar hij zijn studietijd had doorgebracht !

Dat de tijdschriften, de dagbladen en de boeken thans op duizenden exemplaren kunnen verspreid worden, danken wij Dirk Martens. En dat jullie iedere week MICKEY te lezen krijgen, is ook enigermate het gevolg van zijn uitvindingen op gebied van de boekdrukkunst. Een dankezeer dus van alle kereltjes en kerlinnetjes aan de Vlaamse vader der boekdrukkunst !

BAHREND THOEN.

Iedereen leest **graag** de **30 verhalen** van Inspect. DE GRAEVE, alsook de **10 sprookjes** van Prof. van der LINDEN.

U kunt ze bestellen bij de OOIEVAAR Kerkstraat, **Ophasselt** (postrekening 4930.89) of bij MICKEY, Hopstraat, 47, Brussel.

Per reeks van 10 titels, dus 10 verschillende verhalen van 32 bladz. : Prijs : 50 fr.
De vier volledige reeksen van 40 titels (30 verhalen en 10 sprookjes) : 180 fr.

NATIONALE BIBLIOTHEEK DE OOIEVAAR

ZEDEN EN GEBRUIKEN BIJ DE ROODHUIDEN

Vele jongens hebben reeds menigmaal een of ander verhaal gelezen over de Indianen of Roodhuiden. Dit zijn de oerbewoners van Amerika en vormen werkelijk een afzonderlijk mensenras. Als hoofdkenmerken vallen onmiddellijk op : het lange, zwarte haar, de dunne baard, het brede gelaat, de gele tot rode kleur van de huid, de adelaarsneus...

Hoe is een familie bij de Roodhuiden gegroepeerd en op welke manier zijn deze families met mekaar verbonden ?

In het algemeen wordt het gezag toevertrouwd aan de oudste vertegenwoordiger van de familie. De ouden worden geëerd en geraadpleegd en bezitten een voorrang op velerlei gebied. Daardoor wordt de oudste man « de oom » : het opperhoofd van de stam. Soms echter levert een neef de bewijzen slimmer en moediger te wezen; deze kan dan de plaats van opperhoofd verkrijgen. De twee personen veranderen dan hun namen en hun titels...

De « clans » dragen meestal de naam van een dier, dat beschouwd wordt als de voorvader van hun groep. Soms ook dragen ze de naam van een geest, die volgens de mening van vele Indianen de natuur bewonen : Wind, Donder, Bliksem. Meerdere « clans » beelden hun afstamming uit door beeldhouwwerk, door snijwerk in been, in hoge houten palen of door inkervingen in steen en in rotsen. De stam is samengesteld uit meerdere « clans » of familiegroepen.

Volgende raadgevingen worden voor het opperhoofd van geslacht tot geslacht overgeleverd :

« Wees dag en nacht bekommerd om uw volk. Bemin het. Indien een man door armoede wordt gekweld, help hem, bezorg hem voedsel en ook aan gans zijn familie. Indien onenigheid bestaat tussen de lieden van uw stam, neem de gewijde pijp, denk zorgvuldig na en breng raad met wijze woorden. Sterf desnoods om een verzoening tot stand te brengen. Iedereen zal U loven en eren, want U bent waarlijk een machtig opperhoofd geweest. »

Een prachtige tropee

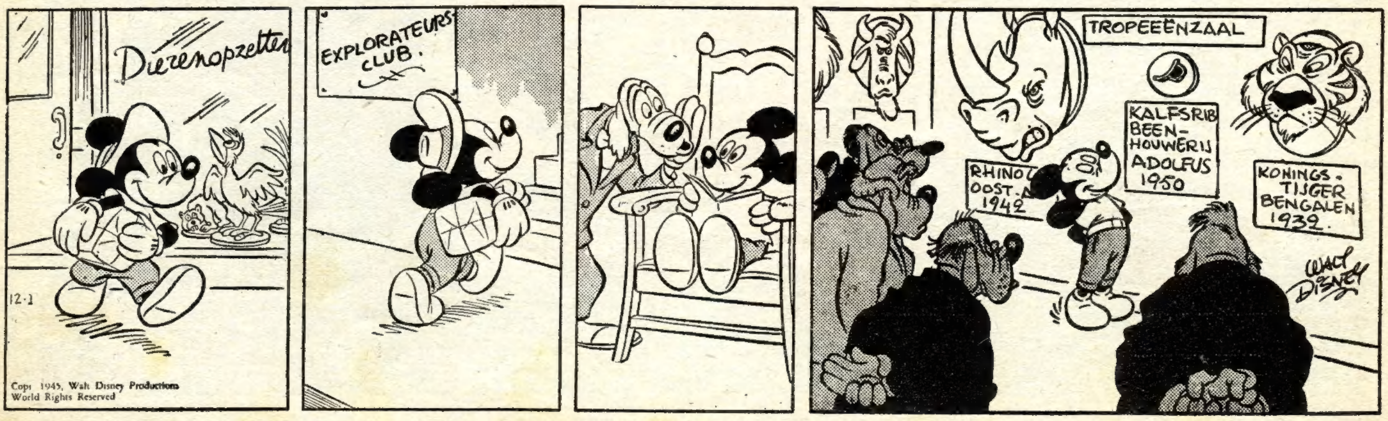

De Schuldige
Sportartikelen
MEN ZOU ZEGGEN "ROBIN HOOD"!
KOM, PLUTO WE PROBEREN HET!
EENS KIJKEN...
HMM...NIET SLECHT!
NATUURLIJK IS VOORZICHTIGHEID GEBODEN MET DIE PIJLEN!
O! DIE WAS MIJ TE SNEL AF!
HEMEL!...IK HOOP!
Copr. 1949, Walt Disney Productions World Rights Reserved
W-WAT!?
P.D.
ZIP!
SSSSSSS-SS

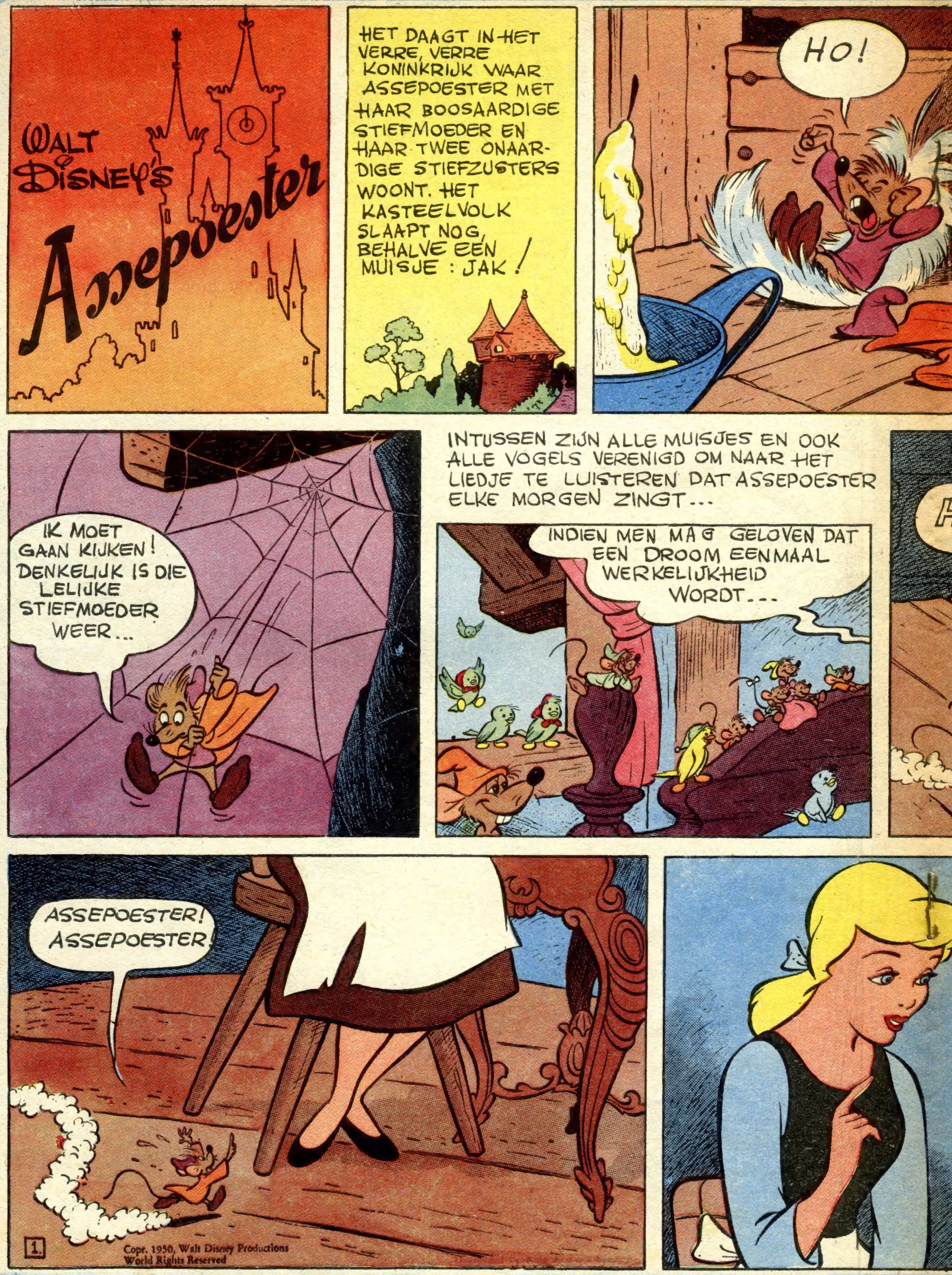

Copr. 1950, Walt Disney Productions
World Rights Reserved

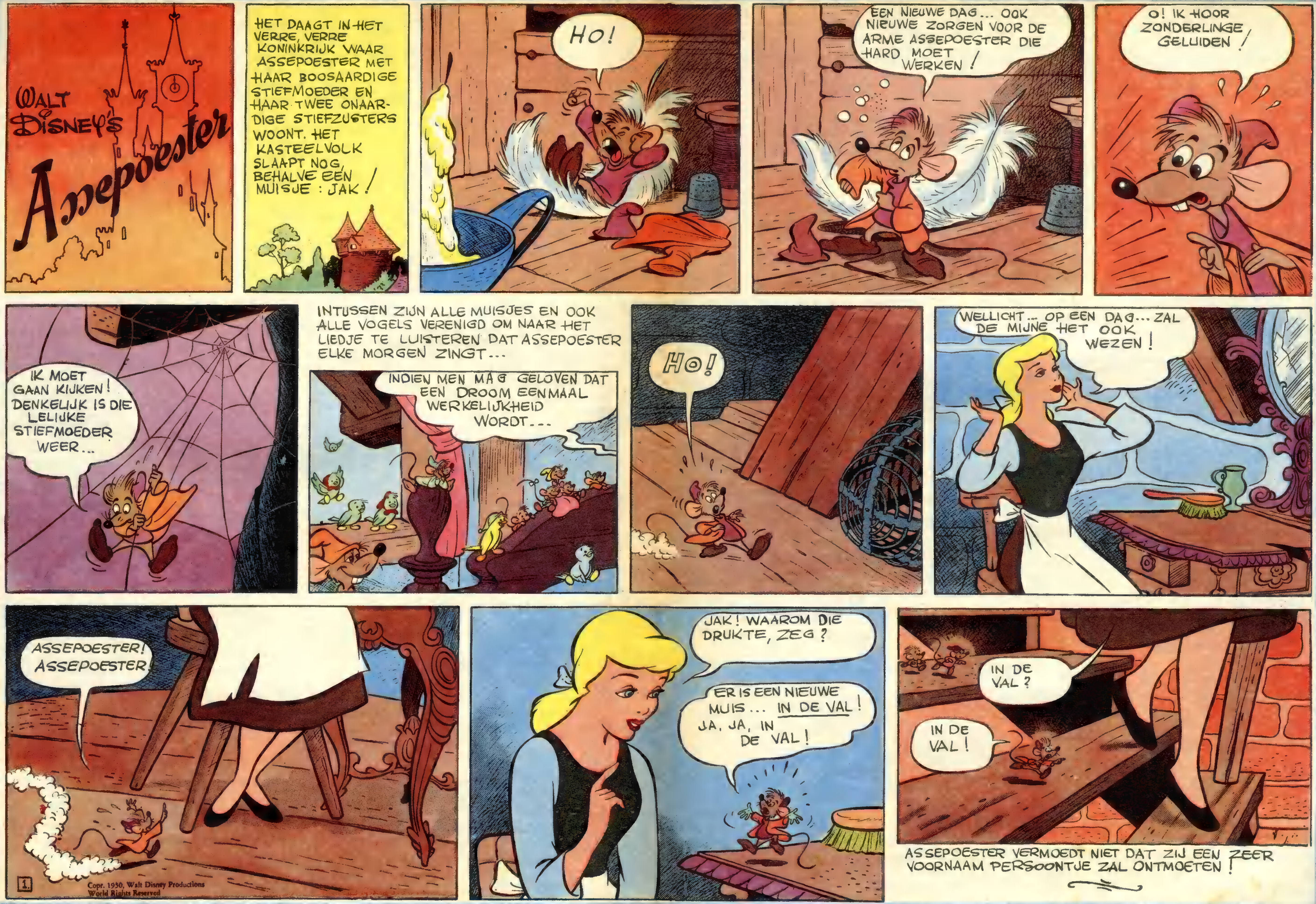
WALT DISNEY'S
Assepoester
HET DAAGT IN HET VERRE, VERRE KONINKRIJK WAAR ASSEPOESTER MET HAAR BOOSAARDIGE STIEFMOEDER EN HAAR TWEE ONAARDIGE STIEFZUSTERS WOONT. HET KASTEELVOLK SLAAPT NOG, BEHALVE EEN MUISJE : JAK !
HO!
EEN NIEUWE DAG... OOK NIEUWE ZORGEN VOOR DE ARME ASSEPOESTER DIE HARD MOET WERKEN !
O! IK HOOR ZONDERLINGE GELUIDEN !
IK MOET GAAN KIJKEN! DENKELIJK IS DIE LELIJKE STIEFMOEDER WEER...
INTUSSEN ZIJN ALLE MUISJES EN OOK ALLE VOGELS VERENIGD OM NAAR HET LIEDJE TE LUISTEREN DAT ASSEPOESTER ELKE MORGEN ZINGT...
INDIEN MEN MAG GELOVEN DAT EEN DROOM EENMAAL WERKELIJKHEID WORDT...
HO!
WELLICHT... OP EEN DAG... ZAL DE MIJNE HET OOK WEZEN !
ASSEPOESTER! ASSEPOESTER!
1.
Copr. 1950, Walt Disney Productions
World Rights Reserved
JAK! WAAROM DIE DRUKTE, ZEG ?
ER IS EEN NIEUWE MUIS... IN DE VAL! JA, JA, IN DE VAL!
IN DE VAL ?
IN DE VAL!
ASSEPOESTER VERMOEDT NIET DAT ZIJ EEN ZEER VOORNAAM PERSOONTJE ZAL ONTMOETEN !

EEN NIEUWE DAG... OOK NIEUWE ZORGEN VOOR DE ARME ASSEPOESTER DIE HARD MOET WERKEN!
O! IK HOOR ZONDERLINGE GELUIDEN!
HO!
WELLICHT... OP EEN DAG... ZAL DE MIJNE HET OOK WEZEN!
JAK! WAAROM DIE DRUKTE, ZEG?
ER IS EEN NIEUWE MUIS... IN DE VAL! JA, JA, IN DE VAL!
IN DE VAL?
IN DE VAL!
ASSEPOESTER VERMOEDT NIET DAT ZIJ EEN ZEER VOORNAAM PERSOONTJE ZAL ONTMOETEN!

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een Russische expeditie (1890) overwintert in de ijsvelden van de Noordelijke poolcirkel en beleeft er de meest spannende avonturen — vaak levensgevaarlijk — in de strijd tegen het natuurgeweld en bij de jacht op de pooldieren. Onder de bemanning heerst echter geen volkomen eensgezindheid.

WAT gebeurt hier? vroeg Maximof op bitse toon.

— De mannen van uw werf weigeren mij te gehoorzamen, naar het schijnt, antwoordde Sokolief. Eén onder hen, deze hier, ging hij verder terwijl hij op Timopheï wees, heeft zich zelfs zo ver vergeten dat hij brutaal werd. Hij zal vijftig slagen van de roede op zijn rug krijgen. Ik gelast u deze straf door zijn makkers te doen uitvoeren, wanneer u de voorraad steenkool die wij nodig hebben naar de sloep hebt doen brengen.

— Die steenkool maakt deel uit van de reserves van de *Gossoudar*, mijnheer. Het spijt mij dat ik er niet kan over beschikken.

— Goed, dan zal ik er zelf over beschikken, zei Sokolief. Chusky, vul de manden.

— Ik alleen beveel hier, gromde Maximof, en ik verbied u,

aan steenkool te raken.

— Luitenant, let op wat u doet, hernam de Russische zeeman terwijl hij de walvisvaarder met minachting aankeek. U bent mijn ondergeschikte en ik zou mij kunnen doen eerbiedigen.

— Ik was inderdaad uw ondergeschikte toen ik gekomen ben. Maar ingevolge onze overeenkomst, te Berezof ondertekend, bent u nu de mijne. Ik alleen ben de kapitein van de *Gossoudar*, die u verloren hebt, die u van plan was te verlaten, die ik tegen uw advies in weer heb vlot gebracht en hersteld en die, in weerwil van uw bedenkingen, ons tot woning zal dienen gedurende de lange overwintering waartoe uw onbekwaamheid ons heeft veroordeeld. Wij hebben genoeg van het bestuur der onbekwamen en wij zullen u niet langer misbruik laten maken van een macht waarop u geen enkel recht kunt doen gelden.

— Matrozen, houdt deze man aan, brulde de gewezen marineofficier, en slaat hem in de boeien tot de raad over zijn lot beslist heeft. Gehoorzaam!

— Ontwapen die gek, wedervoer de walvisvaarder, hij is het die onze gevangene is.

En alvorens zijn tegenstander de tijd had zich te weer te stellen, wierp hij zich op hem en ontrukte hem zijn revolver.

Meer was er niet nodig om de woede van de muiters weer op te wekken. In een ogenblik was de luitenant gekneveld, waren zijn zakken doorzocht, zijn wapens afgenomen en werd hij aan een paal vastgebonden, waarrond de matrozen zich verzamelden om te beraadslagen.

Het oproer was te ver gevorderd om een terugkeer tot de tucht nog mogelijk te maken. Maximof en zijn vriend Bogdanof hadden hun maatregelen getroffen. Nu zij er zeker van waren dat hun mannen niet afvallig zouden worden, gingen zij onmiddellijk over tot verkiezingen waarvan het resultaat niet twijfelachtig kon zijn. Met algemene stemmen werd de gewezen walvisvaarder tot kapitein benoemd, de scheepofficier tot kapitein-adjudant. Als beloning voor zijn gehechtheid werd Chusky tot stuurman benoemd; Anderson, die trouwens door niemand kon vervangen worden, bleef machinist met de bijgevoegde titel van ingenieur. Ieder ontving een ereambt zoals bij een leger in aftocht waar elkeen officier is en waar dienvolgens geen soldaten overblijven.

Alleen de geleerden, waaraan de jonge republiek beweerde geen behoefte te hebben, werden van deze gunstbedelingen uitgezonderd. Zij werden aangemaand zich te onderwerpen en trouw te zweren aan de nieuwe constitutie, zoniet konden zij zich buiten de Heilsbaai gaan vestigen waar zij wilden, met de wapens, levensmiddelen en munitie die men hun ter beschikking wilde stellen.

Maximof rekende erop dat zijn gevangene zich verbinden zou in naam van al zijn gezellen, maar Sokilief gewaardigde zich zelfs niet op zijn voorstellen te antwoorden en weigerde zo hardnekkig onderhandelingen aan te knopen, dat Maximof zich genoodzaakt achtte hem streng te doen bewaken in afwachting dat een afvaardiging naar de graaf zou worden gestuurd om hem het ultimatum van de bemanning over te maken.

De moeilijkheid bestond er niet in de voorwaarden op te stellen, maar wel ze te doen voorstellen, want noch Maximof noch Bogdanof wilden de opdracht aanvaarden en evenmin wilde iemand anders er zich mee gelasten. Het beste scheen nog Sokolief zelf te zenden. Deze verklaarde echter dat hij er niet toe bereid was, daar hij zichzelf als kapitein aanzag en dat zijn enige voorwaarde was, dat de bemanning, nadat zij zich onderworpen had, erin toestemde gestraft te worden zoals zij het verdiende.

Meer en meer in verlegenheid gebracht, deed de gewezen walvisvaarder hem losmaken en gaf hem de vrijheid te gaan waarheen hij wilde. Hij zou echter bewaakt worden opdat hij de sloep niet zou wegbrengen, daar de oproerlingen vast besloten waren er zich van te bedienen om terug te keren indien zij zich in de onmogelijkheid zagen het schip te gebruiken.

Zo ver stonden de zaken toen Sokolief, gebruik makend van de dronkenschap van een matroos erin slaagde de enige gummiboot te bemachtigen die nog overbleef om de rotspunt om te varen en terug te keren, niet zonder moeite of gevaar, ten einde Etienne te waarschuwen van wat er gebeurde.

Toen deze met Vera alleen gebleven was, had hij geen ogenblik geaarzeld: nadat hij het briefje geschreven had dat Igarof gevonden had, was hij dadelijk vertrokken om, indien het mogelijk bleek, de orde te herstellen.

Jammer genoeg had de zuiderwind, welke reeds meer dan twintig uren woei, een zo grote hoeveelheid kleine ijsschotsen bij de ingang van de baai opgehoopt, dat hij deze hindernis niet kon overschrijden en wel gedwongen was naar de kuststrook in de Berenkaap terug te keren. Daar de wind bleef aanhouden, keerde hij terug langs de oever, toen hij, ter hoogte van de gletscher de « Keizermantel » genaamd, de jagers ontmoette die zonder enig vervoermiddel in de tegenovergestelde richting

aankwamen. De vrienden hielden samen halt en tijdens een maaltijd, die slechts uit enkele beschuiten bestond, werd de ernstige kwestie van de opstand onder alle gezichtspunten onderzocht.

Sokolief, die het verhaal deed en die veruit het meest opgewonden was, wilde er ineens een einde aan maken.

— Wij hebben, sprak hij, wapens en munitie, en wij weten er ons beter van te bedienen dan de oproerlingen. Wij zijn hier met zeven mensen, juffrouw Vera niet meegerekend. Laten wij in de Heilsbaai aan wal stappen. De matrozen die wij er gemakkelijk zullen verrassen, vermits zij altijd dronken zijn, zullen geen tegenstand bieden. Doen zij dit wel, dan zullen de twee of drie grootste schludigen, die wij zullen kastijden, de anderen leren niet in hun muiterij te volharden.

De graaf was niet van die mening; hij wilde geen bloed vergieten en dacht eraan te onderhandelen. Igarof steunde hem hierin, niet omdat hij geen voorbeeld durfde te stellen, maar omdat hij liefst elke maatregel wilde vermijden die de kansen van de befaamde poolexpeditie konden verminderen.

De Franse ingenieur, die koelbloediger was, stelde een vergelijk voor dat, naar hij meende, de onderwerping van de muiters zou verzekeren en hun een les zou geven, streng genoeg om hun voortaan iedere lust tot opstand te ontnemen.

— Gedurende negen maanden, zei hij, zijn de diensten van deze mensen ons van geen nut. Wij zijn even sterk als zij. Laten wij met hen op voet van gelijkheid onderhandelen. Zij mogen het schip behouden, wij zullen de sloep nemen. De wapens, de munitie en de levensmiddelen zullen wij verdelen. Zij kunnen ook de kolen behouden, wij zullen een fornuis eisen dat olie en vet kan verbranden. Zij kunnen bij de Heilsbaai blijven, wij zullen bij de Berenkaap gaan wonen in een woning die minstens zo gerieflijk zal zijn als de hunne. De instrumenten blijven ons eigendom. Vóór het zes maanden verder is, zullen wij hen als smekelingen zien terugkomen, wees ervan overtuigd.

Vera vreesde nu echter terecht dat de opstandelingen hun voorraden vlug zouden verkwisten en dat men, vanaf het begin van de winter, wanneer men geen levensmiddelen meer zou kunnen opslaan, een dubbel aantal personen zou te voeden krijgen.

Sokolief kon er niet toe besluiten af te zien van een onmiddellijke onderdrukking welke hij als noodzakelijk en rechtvaardig beschouwde en verklaarde zich dus volkomen eens met de zienswijze van Vera.

— Vogels en viervoetige dieren zullen bij de eerste en zeer nabije vorst verdwijnen, meende hij. Wij moeten dan niet meer op de jacht en nog minder op de visvangst rekenen.

Igarof was tot toegevendheid geneigd en stemde toe in de verdeling, op voorwaarde dat al de wetenschappelijke instrumenten en de verzamelingen zouden worden teruggegeven.

Het was nochtans zijn stem welke de balans deed overslaan. Het voorstel van de graaf won het immers slechts met één enkele stem.

De moeilijkheid was nu zich met de opstandelingen in verbinding te stellen. De gummiboot kon immers niet door de massa drijvende ijsschotsen varen zonder buiten dienst te geraken of zelfs te zinken.

Terwijl er nog geredetwist werd over de middelen om op een of andere wijze de Heilsbaai te bereiken, kwam de sloep, bemand met vier gewapende matrozen onder het bevel van Bogdanof, van achter de rotsen te voorschijn en richtte zich naar de Berenkaap.

Een schot dat door Andreï gelost werd om in de vlucht een prachtige gans te doden, trok de aandacht van de luitenant, die dadelijk de steven naar hen wendde.

Men dacht dat hij ging aanleggen, maar op vijftig stappen van de oever hield hij stil en riep, zonder zijn plaats te verlaten, dat hij door Maximof, kapitein van de *Gossoudar* gezonden was om hun aan te manen de wapens neer te leggen en zich te onderwerpen, tenzij zij er de voorkeur aan gaven zich aan hun zijde te scharen. In dit geval moesten zij alleen maar twee van hun mannen afvaardigen, en wel Igarof en Dupin. Met hen en met geen anderen wilde de kapitein zich in verbinding stellen ten einde over te gaan tot een evenredige verdeling en het hun toegewezen aandeel van levensmiddelen en andere provisies in ontvangst te nemen.

Sokolief had deze brutale aanmaning liefst met een geweerschot beantwoord, maar de graaf hield hem hiervan terug en trachtte met Bogdanof te onderhandelen. Deze echter, trots op zijn nieuwe graad en bovendien van nabij door zijn roeiers, waaronder Timopheï bewaakt, weigerde iedere toenadering en verklaarde onbeschoft aan de geleerden dat hij geen tijd had om langer te wachten en dat de door hem aangeduide mannen zonder dralen bij hem aan boord moesten komen, wilden zij hem niet voor goed zien vertrekken.

('t vervolgt.)

IN HET VOLGEND NUMMER :

IN TWEE KAMPEN VERDEELD!...

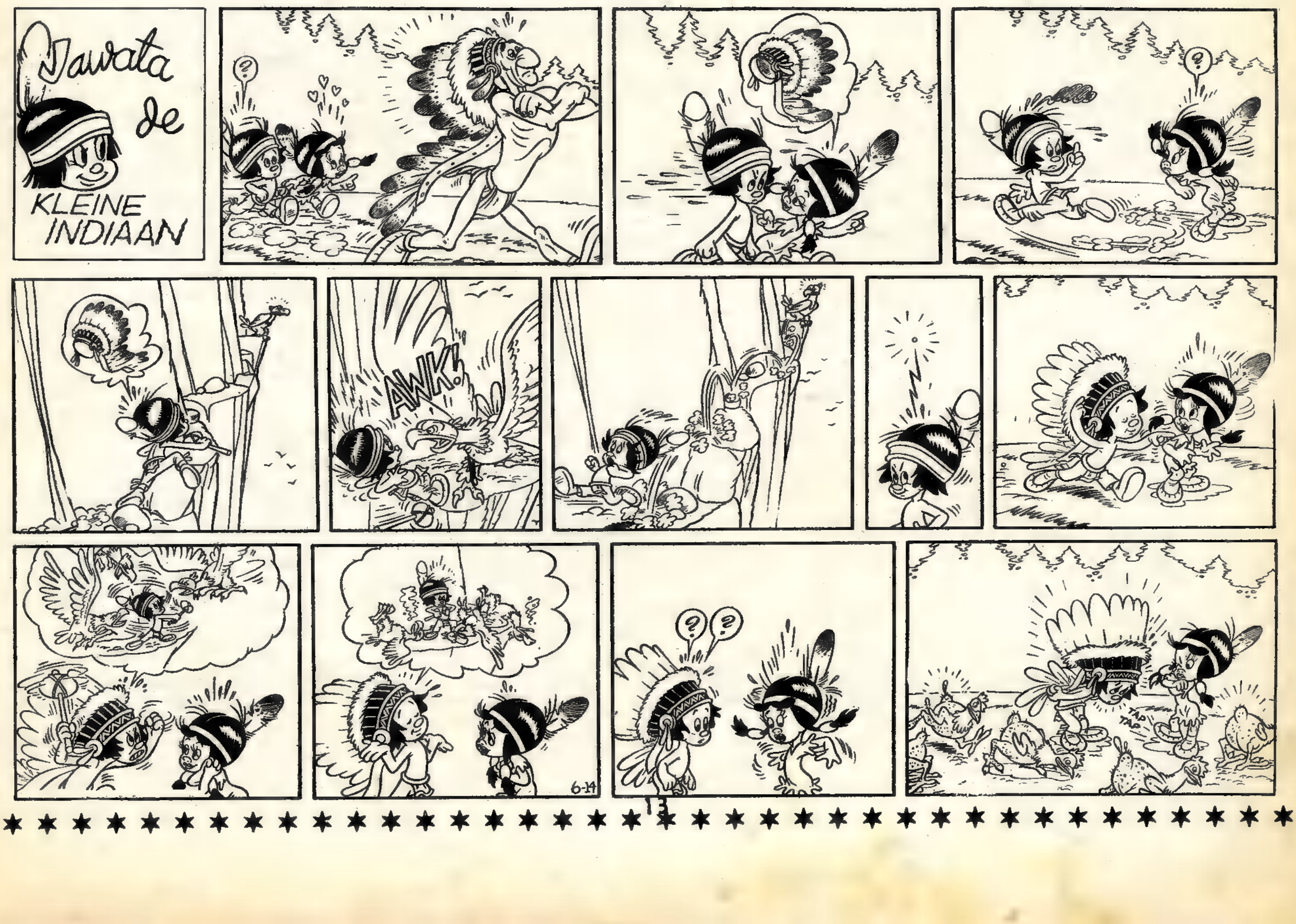

WIE DE LAATSTE BIJ DE BEEK IS...
IS EEN GROTE
LOMPERD!
ZIP!
IK NIET!
IK NIET!
IK NIET
JULLIE ZULLEN MIJN "CADDIES" ZIJN!
NEE, OOM DONALD!
ALLES, BEHALVE... DAT!
OP HET GOLF-VELD!
JULLIE LOPEN VOORUIT EN VOLGEN MIJN BAL!
DONALD!
OOM..
JA...
IK VOEL ME VANDAAG WAARACHTIG IN EXTRA-CONDITIE!
OEF!
NU HEBBEN WIJ DAT KOLFSJOUWEN DE HELE DAG AAN ONS BEEN!
HOP!
ONS COMPLEET VERHAAL:
Donald valsspeler
ZIJN BAL GAAT HET RAVIJN IN!
MAAKT EEN VOL UUR OM HEM ERUIT TE HALEN!
IK ZAL HET DADELIJK IN ORDE BRENGEN!
BRAVO! PLAATS HEM IN HET KUILTJE!
HET IS ZO VERMOEIEND NIET!
DONALD KOMT ENIGERMATE ONGERUST AAN...
WAAR IS MIJN BAL?
WE ZOEKEN HEM, OOM DONALD!
MAAR... HIER IS HIJ! IN HET KUILTJE
W-WAT!?
ALLEMACHTIG! HET IS WAAR!
VAN BIJ DE EERSTE SLAG AL!
IK BEN STERK!
EEN KAMPIOEN!

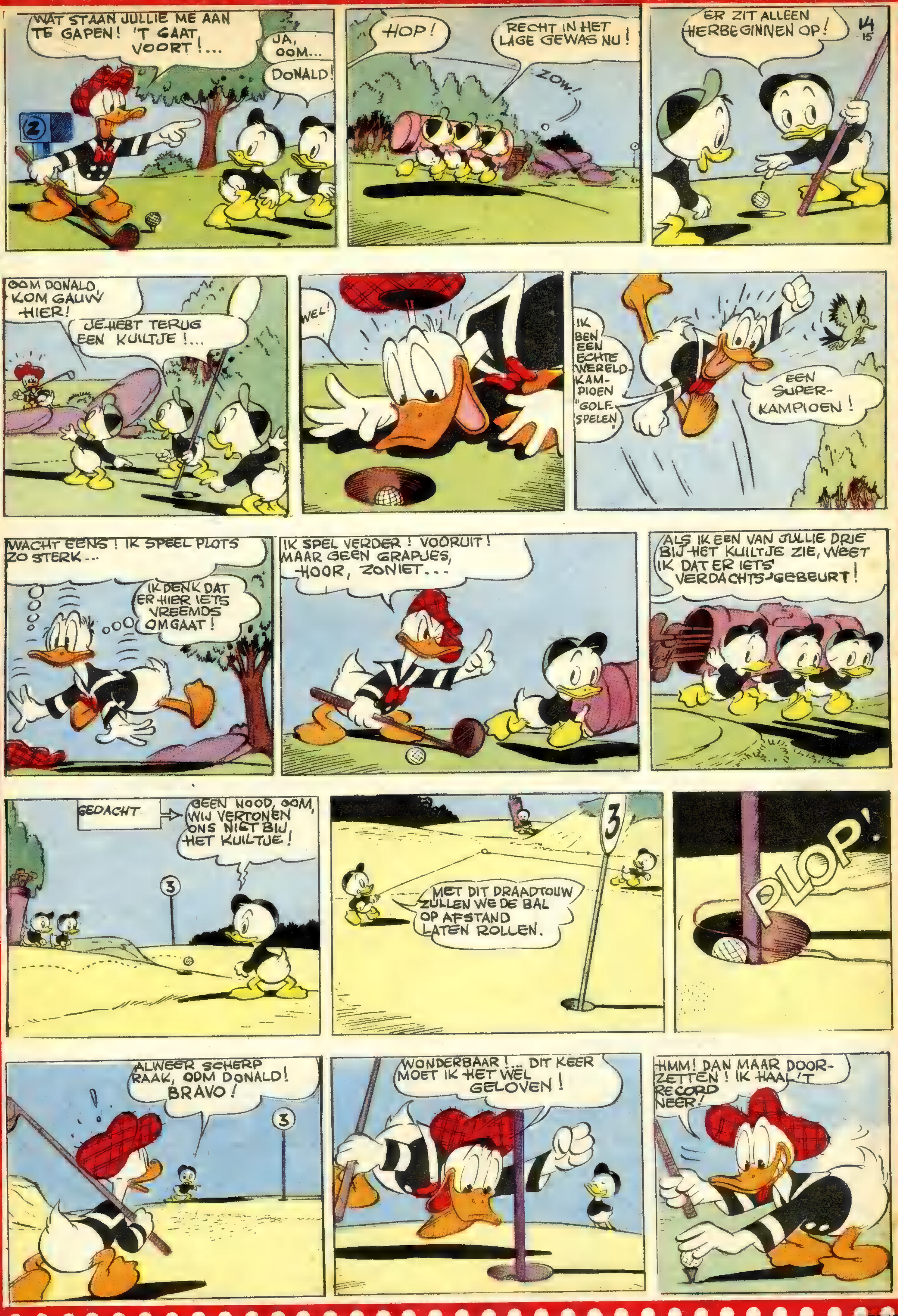

WAT STAAN JULLIE ME AAN TE GAPEN! 'T GAAT VOORT!...
JA, OOM...
DONALD!
HOP!
RECHT IN HET LAGE GEWAS NU!
ZOW!
ER ZIT ALLEEN HERBEGINNEN OP!
14
15
OOM DONALD KOM GAUW HIER!
JE HEBT TERUG EEN KUILTJE!...
WEL!
IK BEN EEN ECHTE WERELD-KAMPIOEN "GOLF-SPELEN"!
EEN SUPER-KAMPIOEN!
WACHT EENS! IK SPEEL PLOTS ZO STERK...
IK DENK DAT ER HIER IETS VREEMDS OMGAAT!
IK SPEL VERDER! VOORUIT! MAAR GEEN GRAPJES, HOOR, ZONIET...
ALS IK EEN VAN JULLIE DRIE BIJ HET KUILTJE ZIE, WEET IK DAT ER IETS VERDACHTS GEBEURT!
GEDACHT
GEEN NOOD, OOM, WIJ VERTONEN ONS NIET BIJ HET KUILTJE!
3
MET DIT DRAADTOUW ZULLEN WE DE BAL OP AFSTAND LATEN ROLLEN.
3
PLOP!
ALWEER SCHERP RAAK, OOM DONALD! BRAVO!
3
WONDERBAAR!... DIT KEER MOET IK HET WEL GELOVEN!
HMM! DAN MAAR DOORZETTEN! IK HAAL 'T RECORD NEER!

MAAR OM MIJ TE OVERTUIGEN, GAAN JULLIE OP DE HEUVEL HIER TEGENOVER STAAN.
EEN SLECHTE SLAG, DE BAL...
... ROLT NAAR EEN ZANDGROEF! ER DIENT WAT OPGEVONDEN!
VLUG, MIJN GEWEER MET PERSLUCHT!
PING! PING! PING!
DE BAL WORDT OMGELEID NAAR HET KUILTJE.
PING!
PING!
PING!
BRAVO, OOM DONALD! DAT WAS NOGEENS RAAK!
PING
PING!
HET BEWIJS IS GELEVERD! IK BEN EEN UNICUM TER WERELD.
JULLIE KUNNEN NU GAAN! IK HEB MIJN ANDERE KNUPPELS NIET NODIG!
IK KON MISSCHIEN 5 GULDEN EISEN VAN AL WIE MIJ AAN HET SPEL WIL ZIEN.
ZO, ZO! DAAR HEBBEN WE MIJN NEEF DONALD!
JONATHAN DUCK! JIJ KOMT ALS GEROEPEN!
O, JA? HEB JE GELD NODIG?
GEEF MIJ 5 GULDEN EN IK VUL DADELIJK EEN KUILTJE
5 GULDEN! HOE GEK!... IK WEET TOCH WEL DAT JE ER NIET IN SLAAGT.
DUS GELOOF JE MIJ NIET, HE?
HELEMAAL NIET, BESTE DONALD!
DAN KUN JE HET GERUST AAN!... GEEF ME 5 GULDEN EN IK DOE HET STANTE PEDE!
HE, HE, RUSTIG AAN!
HET IS TENSLOTTE EEN OCCASIE... IK WEET ZEKER DAT HIJ HET NIET KAN.
LATEN WIJ DE KOOP SLUITEN: SLAAG JE ER IN, DAN KRIJG JE JE 5 GULDEN. IN OMGEKEERD GEVAL, GEEF JE MIJ...
50 GULDEN!...
EEN MILJOEN ALS JE WIL!... IK WIN BESLIST, JONATHAN!

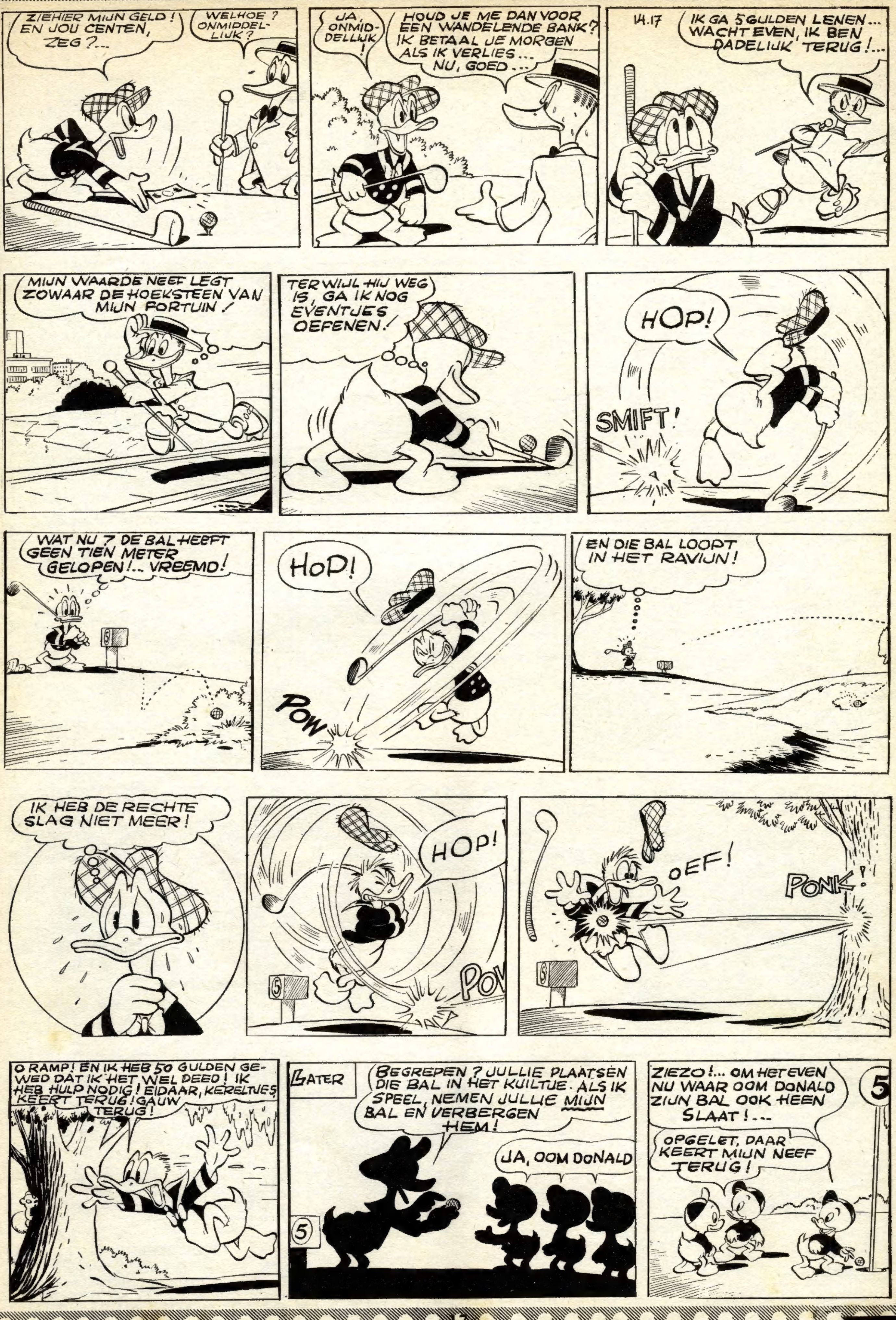

ZIEHIER MIJN GELD! EN JOU CENTEN, ZEG?...
WELHOE? ONMIDDEL-LIJK?
JA, ONMID-DELLIJK!
HOUD JE ME DAN VOOR EEN WANDELENDE BANK? IK BETAAL JE MORGEN ALS IK VERLIES... NU, GOED...
14.17
IK GA 5 GULDEN LENEN... WACHT EVEN, IK BEN DADELIJK TERUG!...
MIJN WAARDE NEEF LEGT ZOWAAR DE HOEKSTEEN VAN MIJN FORTUIN!
TERWIJL HIJ WEG IS, GA IK NOG EVENTJES OEFENEN!
HOP!
SMIFT!
WAT NU? DE BAL HEEFT GEEN TIEN METER GELOPEN!.. VREEMD!
HOP!
POW
EN DIE BAL LOOPT IN HET RAVIJN!
IK HEB DE RECHTE SLAG NIET MEER!
HOP!
POW
OEF!
PONK!
O RAMP! EN IK HEB 50 GULDEN GEWED DAT IK HET WEL DEED! IK HEB HULP NODIG! EIDAAR, KERELTJES! KEERT TERUG! GAUW TERUG!
LATER
BEGREPEN? JULLIE PLAATSEN DIE BAL IN HET KUILTJE. ALS IK SPEEL, NEMEN JULLIE MIJN BAL EN VERBERGEN HEM!
JA, OOM DONALD
ZIEZO!... OM HET EVEN NU WAAR OOM DONALD ZIJN BAL OOK HEEN SLAAT!...
OPGELET, DAAR KEERT MIJN NEEF TERUG!

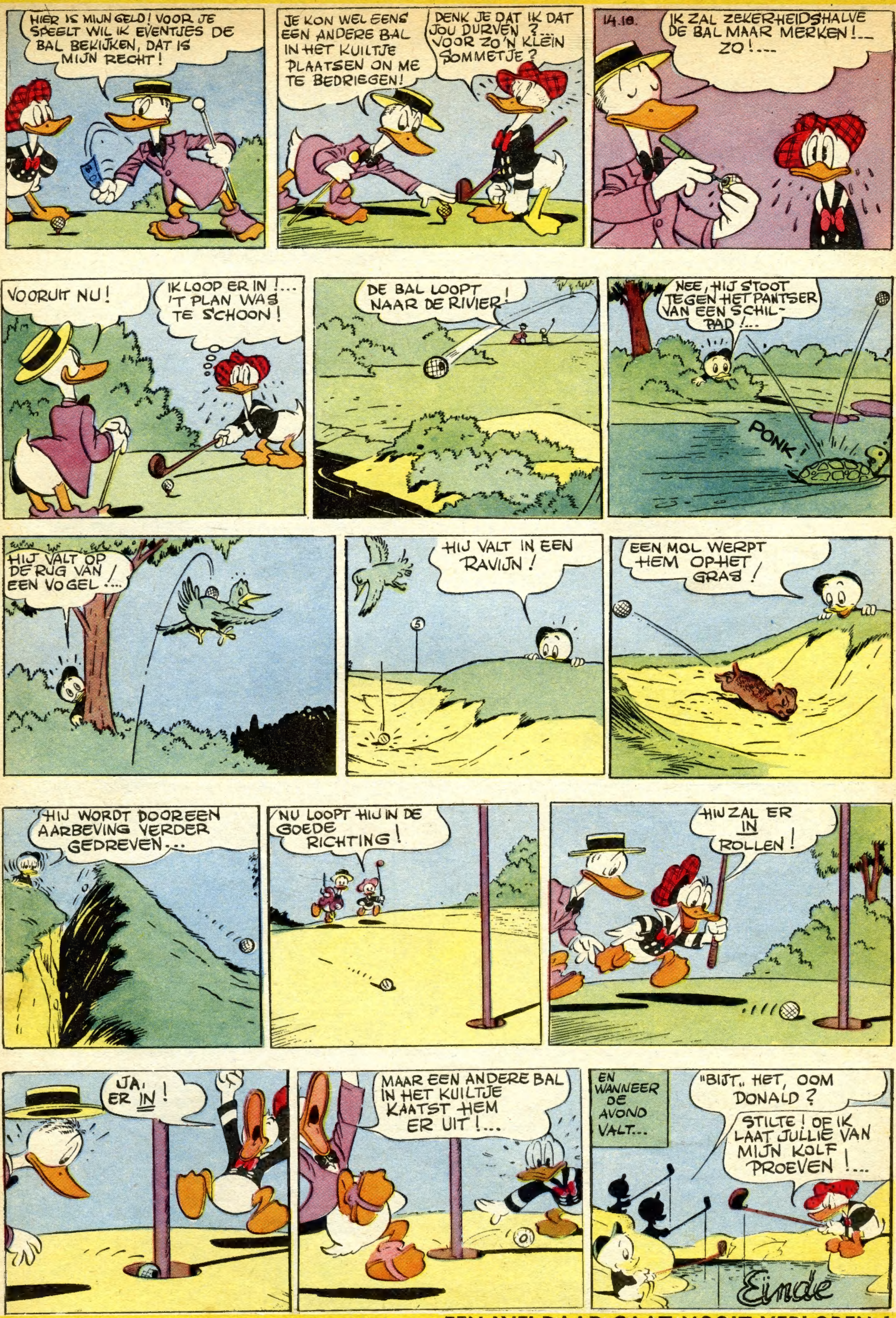

TOEKOMENDE WEEK : **EEN WELDAAD GAAT NOOIT VERLOREN !**

De 7 van de week

Aan alle kereltjes en kerlinnetjes wier patroonfeest deze week gevierd wordt, hartelijke gelukwensen van Mickey.

13 JANUARI :
H. LEONTIUS
14 JANUARI :
H. HILARIUS
15 JANUARI :
H. PAULUS (eremiet)
16 JANUARI :
H. MARCELLUS
17 JANUARI :
H. LEONIA
18 JANUARI :
H. PRISCA
19 JANUARI :
H. GERMANA

De H. Paulus-Eremiet leefde van 228 tot 341 in Thebaïdes. Onder de kerkvervolging van de 3e eeuw vluchtte hij naar de woestijn van Thebaïdes en leefde er gedurende 87 jaar in boetvaardigheid. De H. Antonius stond hem in zijn laatste ogenblikken bij en begroef hem na zijn dood.

TEKENRAADSEL

Een zeer ingewikkelde rebus? Toch niet! Kijk goed wat de tekeningen voorstellen. Het hele raadsel geeft een spreuk weer — en wel een die nimmer van haar waarheid zal inboeten. Onthoud ze goed en regel er je leven naar! Vin-je ze?... De schoppen negen is bedoeld als NEL (hoogste troef bij sommige kaartspelen).

EEN TRUC!

Neem een touw en bind het vast aan het oor van een koffiekom (tas). Nu geeft men het touw aan pa, ma of broer of zus en zegt : « **Hou goed vast! De kom (tas) bengelt netjes, hé?... Nu ga ik het touw doorknippen en toch zal de kom niet stukvallen op de grond!** »

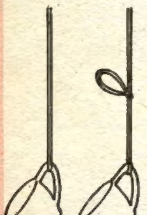

Dat gelooft niemand, maar toch kun je het. Je legt een knoop in het touw, echter zo, dat er een lus blijft hangen. Nu is het een spelletje de lus door te knippen. De knoop blijft en... er gebeurt niets!...

Raad je ook mee?

1. Je kunt het zonder handen vatten! Wat?
2. Plat en rond, bruin en blond, lekker voor de mond!
3. Ik ben tweemaal in Amsterdam, één maal in Rome en toch niet in Londen of Parijs!
4. Welke vogel heeft geen pluimen?
5. Hij hielp zijn vader doodslaan en zondigde toch niet!
6. Een deel aan de arm, een deel aan de voet, het geheel aan de hand! Wat?

IN HET VOLGEND NUMMER PAKKEN WE UIT MET EEN PRIJSVRAAG VOOR DE LIEFHEBBERS VAN DEZE ZIGZAGS!

KRUISWOORDPUZZLE

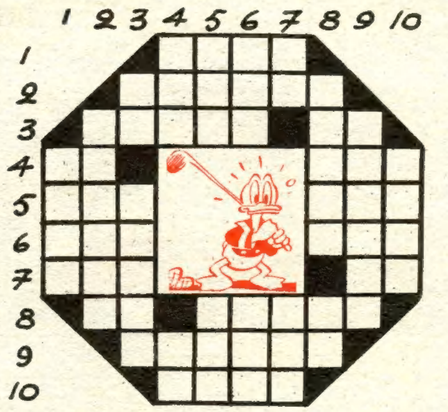

HORIZONTAAL : 1. Trouw huisdier. — 2. Kunstmatige waterloop. — 3. Van het ww. boksen; Landbouwwerktuig. — 4. Vader; Dwaas. — 5. Oud gewicht; Eerste vrouw. — 6. Lang en smal stuk hout; Soort, aard. — 7. Tweewielig voertuig; Van het ww. eten. — 8. Voorzetsel; Kleur-, smaak- en reukloze vloeistof. — 9. Drassig, waterachtig stuk grond. — 10. Berggeit.

VERTICAAL : 1. Bewoners van een zelfde land. — 2. Uitheemse vrucht. — 3. Knock out (afk.); Stijf van koude of ouderdom. — 4. Hielstuk van schoen; Dog zonder kop. — 5. Bezitt. vnw. mv.; Smart. — 6. Niet droog; Niet rijk. — 7. Das zonder staart; Stapel, hoop. — 8. Krijgsmacht; Boomsoort. — 9. Naderend onheil. — 10. Kamermeubel.

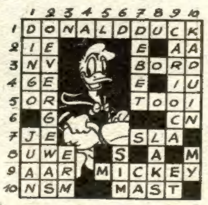

(Oplossing in Nr 15)

Proef deze eens!

In het tekenuur hadden de kinderen opdracht gekregen helemaal uit het geheugen een huis te tekenen. Zonder enig voorbeeld. Het huis, dat Karel tekende, was op zichzelf niet slecht, maar de schoorsteen ontbrak. Omdat Karel het vlugge zoontje van een koopman was, verwonderde deze nalatigheid de onderwijzer.

— Karel, zei hij vriendelijk, je hebt iets vergeten.

Karel begreep er niets van.

— Denk eens goed na, hielp de onderwijzer, wat staat er op ieder huis?

Toen zei Karel verwonderd :

— O, maar Meneer, een hypotheek kun je toch niet tekenen!

****

KAMRAADSEL

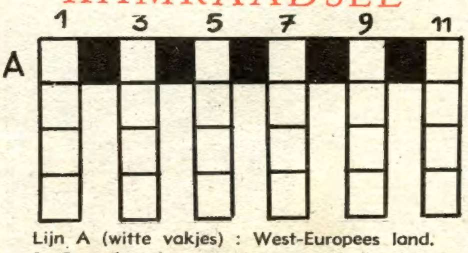

Lijn A (witte vakjes) : West-Europees land.

1. Congolese havenstad. — 3. Plaatsnaam in Nederland (beroemd om zijn kaas). — 5. Stad in Oost-België op de Maas. — 7. Nog een stad in Vlaams België, op de Schelde. — 9. Nieuwe naam voor Mesopotamië. — 11. Stroom in Duitsland.

EEN LASTIG VRAAGSTUK

Een bord, waarop negen zwarte punten.

Het vraagstuk bestaat hierin :

— Je vertrekt van een willekeurig zwart punt, om al de zwarte punten met een potloodlijn te verbinden.

Let op : je mag je potlood niet één keer opheffen! De verbinding moet geschieden door **rechte** lijnen, die minstens door twee punten gaan. Het aantal lijnen is 7, geen enkele meer of min! Wie doet het?

Denk goed na bij deze oefening!... Het gaat makkelijk, maar... je moet het weten!...

(Oplossing in Nr 15)

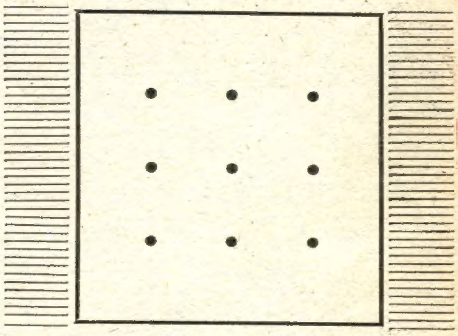

De betoverde vis

Teken op een vel vloeivrij papier de vis van de tekening na (zelfde grootte). A-B is een gleuf van 1 mm. breedte. Bij A wordt een rondje uitgeknipt. Leg nu de vis op het water waarmee je een tamelijk grote kom gevuld hebt. Even wachten tot de onderkant van de vis goed nat is. De bovenkant moet poederdroog blijven.

Nu laat je in punt A (rondje) een druppel tafelolie vallen. De olie blijft op het water, maar zoekt zich te verspreiden. Doordat dit alleen langs A-B kan gebeuren, zal je de vis, door reactie, in omgekeerde richting zien vooruitgaan! Het is net of hij betoverd werd. Probeer het eens! Veel vermaak!

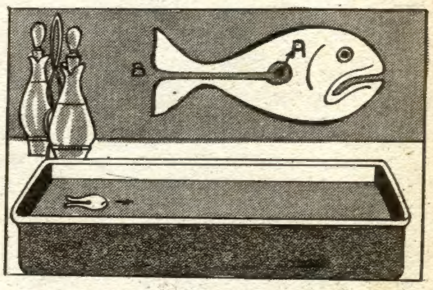

Oplossingen der ZIGZAGS

1. **Raden** : Adem - Honigkoekje - letter M - Ongeluksvogel - Slagerszoon - Handschoen.
2. **Rebus** : Al vliegt de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel.
3. **Kamraadsel** : Horizontale lijn A : België. - Verticaal : 1. Boma - 3. Edam - 5. Luik - 7. Gent - 9. Irak - 11. Elbe.

TUSSEN DINGO EN AAGJE

— En wat wil je als nieuwjaarsgeschenk, mijn lieve Aagje?

— Eens kijken, Dingo! Mag het duur zijn?...

— Natuurlijk!... Voor jou is is niets te duur!

— Dan zal het een spoortrein wezen, Dingo.

— Een spoortrein?... Goeie genade!... Nee, nee, alles, maar dat niet!... Er gebeuren vandaag de dag al te veel ongelukken!...

MICKEY CLUB BON 14

MICKEY en het eiland van de DOOD

Mickey werd door de gemutineerde bemanning tot hoofdman verkozen. Het « Eiland van de Dood » in nu in zicht De gewezen kapitein Zwartbaard is verdwenen.

IN NUMMER 15 DAN : DE KANNIBALEN DER ZEE...

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.